

Z cizích revuí.

THE ARMY QUARTERLY, ročník 1932. (Anglická revue pro všechny zbraně, vychází čtvrtletně.)

Leden 1932.

Zajmouti několik nepřátel.

V srpnu 1916 u Yprů. V opěrném stanovišti roty byl nepoužívaný spojovací zákop. Spjoval kdysi nynější čelní zákop anglický s nynějším nepřátelským. Mezi dráty byl porušen. Prolézaly jím někdy pod předním ochranným náspem hlídky. Velitel roty — ač velitelé rot v té době nesměli konati osobně hlídky — odebral se s jedním průvodcem tímto zákopem na průzkum. Před nepřátelskou posicí byly tři řady drátěných překážek. Pod nimi se konečně veliteli roty podařilo prolézt až na přední ochranný nepřátelský násep. Štěrbínou mezi pískovými pytli viděl i do nepřátelského úkrytu. Využije příležitosti, kdy důstojník prohlíží strážu, sleduje jej, když odchází spojovacím zákopem do pásma posil, a zjišťuje, zda v tomto spojovacím zákopě jsou úkryty. Podaří se mu vrátiti se.

Podle tohoto průzkumu pak byl organisován přepad.

Kolem 50 mužů se mělo propracovati starým spojovacím zákopem, přepadnouti hlídky, zatarasiti příchody a zajmouti něco nepřátel. Dělostřelectvo mělo položit poklopnou palbu kolem přepadového prostoru k uzavření přístupů.

Nepřátelský zákop byl za vlastním postavením znázorněn podle průzkumu a podle leteckých snímků. Přepad byl pečlivě nacvičen. Dělostřelci znali plán a souhlasili s ním.

Konečně přišla noc, kdy měl být přepad proveden. Nic nebylo opomenuto. Telefon byl položen až k přednímu ochrannému nepřátelskému náspu. Tamtéž nosiči raněných k odsunu raněných. Přípravy nevzbudily pozornost nepřítele.

V čelním zákopu zůstal velitel roty s dělostřelcem a spojky. Jinak byl zákop opuštěn, aby nebylo ztrát, zahájí-li nepřítel dělovou palbu. Všichni si byli jisti úspěchem.

Konečně zahájilo vlastní dělostřelectvo palbu. Krátká. Domluvit se telefonicky není možné. Když krátká palba zastihla i vlastní zákop, je dáno znamení k jejímu zastavení. Signál k ústupu.

Nosiči raněných s prvním raněným. Je to průvodce velitele roty při průzkumu. To byl konec. Špatný výpočet. Několik raněných i zabitých.

Duben 1932.

Budoucnost pěchoty. (Plk. Majendie.)

Úloha pěchoty v příští válce, otázka výcviku a výbroje zaměstnávají mysl mnoha vojáků.

Palebná síla pěchoty značně vzrostla. Moderní zbraně udělaly konec sevřeným tvarům. Dosud je však pěchota pomalá a ještě více ranitelnější než byla dříve. Pěšák dostal nové zbraně útočné i obranné. A tak je bez pochyby problém pěchoty v moderní armádě nejsložitější i nejnepohodlnější. Mužstvo musí ovládat různé zbraně. Taktika a způsob boje se musí přizpůsobit krajině a podnebí. Počet úkolů, k nimž může být pěchota povolána, je neohraničený.

Jsou i hlasy, že pěchota je zastaralá zbraň. Její nahrazení motorovými vozidly. Část pěchoty vzađu na strážní službu, část mechanisována k pohyblivým operacím. Vozidla však rychle zastarají. Pro menší podniky, na uklidnění nepokojů, k ochraně obyvatelstva tank a kulomet nenahradí pěšáka s puškou a s bodákem.

Pěchota může operovat v každém terénu, ve dne i v noci, v každém podnebí i za každého počasí.

Moderní bojová obrněná vozidla jsou strašným válečným prostředkem. Dosud však vodní toky se zničenými mosty úplně zastaví tanky, dokud nebyl nový most postaven. Ten však může být postaven, jen přešlo-li vojsko a vytvořilo předmostí na odlehlém břehu. Tento úkol tanky samy neprovedou.

Bude-li v budoucnosti — jak se mluví — obojživelný tank, který překročí řeku, volnost jednání tanků značně vzroste. Budou však stále podrobeny jiným omezením.

Mnohá místa v Evropě — jako Ardenny — jsou pro obrněná bojová vozidla nevhodná. Pohyblivost i akční radius tanků umožní objeti překážky. Mechanisované jednotky působící samostatně na velkých vzdálenostech, podléhají určitým omezením. Problém zásobování, zvláště pohonnými látkami, je nesmírně obtížný.

Přesun pěchoty na motorisovaných dopravních prostředcích může být bezpečně proveden jen mimo dosah nepřítele nebo při zajištění jiným vojskem.

Proudý motorisované pěchoty, třeba na šestikolových vozidlech, budou mít zřídka velkou schopnost jízdy napříč terénem. Budou obvykle odkázány na cesty. Tím jsou ve dne velmi zranitelné při vzdušném útoku. Pohyb mechanisovaných jednotek v noci má v zápětí ztrátu pohyblivosti. Dále velkou námahu řidičů.

Jako dříve součinnost všech zbraní dá v budoucnosti jako v minulosti nejlepší výsledky. Anglická pěchota musí být připravena k boji v kterémkoli dílu světa. A jako dříve bude pěchota v mnoha taženích mít hlavní úlohu.

Letadla a plyn zkomplikovala moderní boj. K úplnému vyřešení těchto obtíží nevede ani mechanisace.

Hlavní energie vzdušných náletů bude věnována týlu, zásobárnám, továrnám a p. Mechanisované jednotky utrpí zrovna tak, jako jiné motorové proudy na cestách skýtají velmi ranitelný cíl. V pohybné válce je použití plynu omezeno povahou operací. Pravděpodobně bude tato zbraň řízena hlavně proti pěchotě, vystoupivší a pohybující se pěšky. A tak úplná nebo částečná mechanisace nevyřeší problém vzdušných a plynových útoků.

Pěšáků je třeba více pohyblivosti. Od roku 1914 mu bylo ulehčeno tím, že něco odložil na trén. Že nese méně střeliva. To je zase vyváženo přílbou, plynovým respirátorem. 50% v pěších rotách jde do akce zatíženo kulomety Lewis a střelivem pro ně. Čtvrtá rota praporu byla zaměněna kulometnou. Ta zvětšuje velice jeho obrannou, ale mnohem méně útočnou sílu.

Pěšák je stále přetížen. Je stále nosičem břemen. Jeho duševní i fyzické vlastnosti otupují přílišným zatížením, které nese. I nevhodným způsobem nošení. V poslední válce šel za pohyblivou palebnou překradou asi 100 yardů za 3—4 minuty. Pro pohybnou válku, pro kterou se provádí výcvik, jsou však jiné požadavky. Rychlost myšlení i pohybu, využití terénu: běh na značné vzdálenosti, lezení, plížení.

Pěšák ve válečném ústrojí je toho neschopen. Jeho pochodová rychlost je dvě a půl míle za hodinu. Běžet může bez velkého vyčerpání jen pár yardů. Nese velké zatížení, ale ještě důležitější je, jak je nese. Jeho plíce, žebra, pás, jsou stisněny. Mošna a polní láhev trou jeho nohy, maska spočívá na prsou. Oděv dává údům co nejméně volnosti. Náprava je těžká. Pěšák musí nést, co přímo potřebuje z oděvu, stravy a střeliva. Kdyby se mu to odebralo a vezlo, zřídka by to dostal v poli včas. Čím důkladněji se věc probírá, tím více je vidět, jak těžko lze dosáhnout zlepšení. Jediné rozluštění, jak se zdá, je úplně znova řešit zbraně i výstroj. Dá se doufat, že budoucnost to uvidí jako hotový fakt.

S vhodným oděvem a zmenšeným zatížením se dojde k ideálu lehkého pěšáka.

Modernisovaná pěchota potřebuje změnu výcviku. Typický terén pro pěchotu je terén vlnitý, pokrytý. Na pěšáka je nutno se dívat jako na specialistu, jehož okruh činnosti je v lesích, v kopcích, v bažinách a v překračování vodních překážek. Nevýhody otevřených cvičišť se překonají důkladnějším cvičením v noci. To je nejlepší a nejrychlejší způsob k rozvoji iniciativy a sebedůvěry. Noční operace jsou v mnohém podobné operacím v pokrytém terénu. Při takovém výcviku dosáhne pěchota úspěchu v nočním boji v otevřeném terénu bez obrněných vozidel. Má-li bojovat za těchto podmínek ve dne, je naděje na úspěch v pohyblivosti, ve využití terénu a v mohutné palebné podpoře. Tvary pružné. Družstva využívají každého terénního záhybu. Kde je to nutné, plížení na krátké vzdálenosti. Otevřený terén musí být překročen rychle, skutečným během.

Náš výcvik — má-li pěchota mít důležitou úlohu na moderním bojišti — musí se mnohem více věnovat nočním cvičením a cvičením v obtížném terénu. Mužstvo lehce ustrojeno, schopno dalekého a rychlého pohybu, znalé využívání terénu.

Jak má být velká palebná síla praporu, to je dost obtížný problém. Nesnáž je v udržení rovnováhy mezi palebnou silou a pohyblivostí. Zvětšení palebné síly — zmenšení pohyblivosti. Přivrženci co největší palebné síly chtějí u každého pěšího družstva lehký kulomet. To zmenšuje pohyblivost. Lehké kulometry mají být lehké. Ony nejsou v tom hlavním činitelem. K udržení jich v činnosti je třeba mnoho střeliva. Tak dojde k naložení střeliva všem mužům družstva. Prostý fakt, že je tolik automatických zbraní, povede k tomu, že mužstvo bude zůstávat kolem kulometu. Ztratí se průbojnost. V útoku je pěchota nyní slabá.

Pro budoucí organizaci pěchoty se dá říci: Pěchota je a zůstane nepostradatelná. Je to jediná zbraň, která je schopna určitých druhů operací.

Na prvním místě je důležité zvětšiti její útočnou sílu. K dosažení toho může mnoho přispěti pohyblivost.

Pohyblivost a mohutná palebná síla jsou do určité míry protichůdné požadavky. Dají se těžko spojit uvnitř téže jednotky. Palebná podpora musí býti poskytnuta jinými jednotkami neprovádějícími zteč.

Pěchota musí býti odolná v obraně. A mít k tomu dostatečnou palebnou mohutnost. Musí býti podporována dostatečným počtem protitankových zbraní. Býti zkušena ve využití protitankových překážek. I v jejich improvisování, kde není přírodních.

Je tu problém, jak dáti pěchotě na bojišti pohyblivost pro útok a současně udržeti dostatečnou palebnou mohutnost pro úlohy obranné. Tyto dva požadavky nelze sloučit. To vnuká myšlenku, že během doby budeme nuceni vrátiti se k minulosti a mít dva druhy pěchoty. Lehkou a těžkou. První s lehkým ústrojem. Dobře vycvičenou ve všech druzích své čisté pěšácké činnosti. Mající minimální počet automatických zbraní. Druhou, skládající se z palebných jednotek. Její úkol bude těsná spolupráce s prapory lehké pěchoty, jejich podpora v útoku a v obraně.

Všeobecná organizace takovéto pěchoty uváděná autorem, aby byl dán podnět k dalším míněním, je tato:

Pěší brigáda o třech pěších a jednom kulometném praporu. Pěší prapor o třech pěších a jedné kulometné rotě. Pěší rota — 4 čety bez lehkých kulometů. Kulometná rota — 4 čety. V těch po 4 lehkých kulometech — mechanická vozidla (v Evropě). Zbytek trénu praporu má koně.

Takový prapor by byl pohyblivý, měl by manévrovací schopnost. Byl by schopný splnit úkol skutečně lehké pěchoty v každém terénu. Měl by 16 lehkých kulometů. Neměl by vlastních protitankových zbraní. Proti organizovanému odporu by si vyžádal palebnou podporu druhých zbraní.

Kulometný prapor o třech rotách kulometných. Kulometná rota tři čety po 4 těžkých kulometech a četu děl (4). Eventuálně čtvrtá rota o 4 četách, v každé čtyři zbraně proti tankům. Celý prapor mechanisován.

Výhody takové organizace:

Žádné zvětšení počtů.

Pěší prapory by byly lehké a pohyblivé. Nebyly by zatíženy velkým počtem automatických zbraní a střelivem pro ně. Jednoduchý výevik.

Je k dispozici dost pěchotní palebné podpory pro pěší prapor. Jedna rota kulometného praporu (12 kulometů a četa děl) by zpravidla pracovala s každým pěším praporem.

Sloučení protitankových zbraní v rotu má za následek větší součinnost i úsporu sil.

Zásada o spolupráci pěchoty a podpoře by byla zachována.

Kulometný prapor je velmi cenná, pohyblivá, mohutná palebná záloha. Není-li ho třeba k spolupráci s pěšími prapory, může býti — je mechanisován — odeslán vpřed. K podpoře pohyblivých vojsk, jezdeckta nebo bojových obrněných vozidel.

Velitel kulometného praporu by byl k dispozici brigádě jako rádce při přípravě i spolupráci palebného plánu.

Může býti namítnuto, že organizace má nevýhody:

„Počet bodáků je zmenšen o $\frac{1}{4}$. Ale zavedení obrněných vozidel nesmírně zesílilo bojovou sílu armády. To je třeba uvážit při rozhodování, jaký je správný poměr jednotlivých zbraní.

Zmenší se palebná síla divise. Ano. Brigáda má nyní 160 automatických zbraní. Navrhovaná brigáda by měla 48 lehkých, 36 těžkých kulometů, 3 čtyři děl, dohromady 96.

Středisko odporu, pěšího praporu má 1500 yardů. Jsou-li 3 čtyři lehkých kulometů v čelních opěrných stanovištích, má každé družstvo 250 yardů. Čtvrtá četa do hloubky. Potom obvykle 12 těžkých kulometů a četu děl od kulometného praporu. To je veliký palebný rozsah, když se ani ještě nebere v úvahu palba z pušek.

Nedostatek pěších praporů pro normální povinnost v míru. Ale kulometný prapor může v čas nutnosti poskytnouti řadu vojáků s puškou pro nutné policejní služby.

To je ideál — je-li dosažitelný — modernizované lehké pěchoty, podporované speciálními palebnými jednotkami pěchoty. Taková pěchota by byla pohyblivá. Vycvičená pro denní i noční boj. Znalá využití terénu. Převyšovala by daleko každou jinou pěchotu.

Ríjen 1932.

Vojenský duch. Gen. Sir de S. Barrow.

V dnešním mírovém vojenském životě se snadno přehlídí morální činitelé. Je i tendence klásti výše laboratoře a dílny než muže. Pokud bude válka, budou morální faktory k fyzickým jako 3:1. Vojenský duch v sobě zahrnuje smysl pro sebeúctu, pro kázeň, pro kamarádství a věrnost, pro povinnost a sebeobětování.

Pplk. Malec.

INFANTRY JOURNAL. Ročník 1932 (Revue pěchoty Spojených států severoamerických).

Leden—únor 1932.

Carden-Loyd — lehký obojživelný tank. Má všechny vlastnosti nejposlednějšího lehkého tanku. A může překračovati široké, hluboké vody tak snadno, jako překonává nejobtížnější terén. Má na silnici max. rychlost 40 mil/h, ve vodě 6. Zlézá táhlé svahy 30°, když je plně naložen (2 muži, kulomet, 2500 nábojů). Překoná krátké svahy 45°. Váha 2½ tuny. Šířka 2'08 m, délka 3'96 m, výška 1'82 m. Rychlost ve vodě 6 mil/h. Pancíř 9 mm vpředu, vzadu a po stranách 7 mm.

Březen—duben 1932.

Toto číslo přináší článek o zajištění motorisovaných jednotek (neobrněných) proti letadlům.

Motorisované jednotky odkázané na cesty poskytují dobrý cíl pro letadla. Jde o jejich obranu.

Pro veškeré motorisované jednotky třeba žádati co největší možnou schopnost pohybu napříč terénem. Při náhlém útoku jsou pak schopny zmizeti z cest a rozptýliti se v terénu jako pěchota. Při překračování řek, defilés, horského kraje ovšem závislost na cestách zůstává.

Obrana je pasivní a aktivní.

Pasivní má za úkol zjistiti včas nepřítele a udělati se mu co možná neviditelným.

Prostředky pasivní obrany:

Pochod v malých jednotkách. Ty mají větší pohyblivost i schopnost manévru.

Regulování vzdálenosti mezi vozy a mezi jednotkami. Regulování ruchu. Čím větší vzdálenosti, tím větší může býti průměrná rychlost. Při útoku další pohyb,

může-li býti použito největší rychlosti. To je možné, jsou-li vzdálenosti dostatečně velké.

Využití terénu. Zjištění průzkumem, které cesty skýtají nejlepší kryt.

Hlásná služba. Daleko vysunuté hlásky oznámí nálet. Bezdrátová telefonie je tu nejvhodnější. Jiné akustické signály nebudou možné, protože by hlásky nemohly býti vysunuty dosti daleko. Optické často nebude vidět. Nejlepší průzkumný prostředek jsou vlastní letadla.

Činnost při náhlém útoku. Obvykle nebude čas, aby ohromné zbraně byly uvedeny v činnost. Nejvhodnější bude ujetí co nejrychleji, aby nepřátelským letcům byl poskytnut cíl co nejkratší dobu.

Noční pochody. Budou pravidlem, je-li dost času. Noční pochody bez světél dovoli jen velmi nízkou průměrnou rychlost. Musí býti volné cesty, jinak jsou poruchy v provozu nevyhnutelné. Měsíční noci nejsou zajištěním pro jednotku.

Chování při zastávce. Zastírání a zajištění obrannými zbraněmi. Vhodná místa pro zastávky jsou vybrána podle mapy nebo, lépe, průzkumem.

Zastírání za pochodu bude těžko možné. Snad různobarevný nátěr. Mnoho však prozradí prach.

Moderní prostředky obrany a jejich použití:

Motorisované jednotky mají své kulometry. Při zastávce se umístí stranou cesty a zajišťují jednotku. Jde-li o kulometry umístěné na vozidlech, jsou sice stále připraveny k palbě, ale střelbou za jízdy se stěží dosáhne úspěchu. Protože přesná palba bude zřídka možná, je to plýtvání střelivem. Zajištění těmito kulometry je problematické.

Požadavky na protiletadlovou zbraň jsou: pohyblivost, velký spád střelby, moderní přístroje k řízení palby.

K zajištění motorisovaných jednotek při pochodu je nutno požadovati velkou rychlost protiletadlové zbraně. Ta musí pospíšiti vpřed, aby zajišťovala na nebezpečných místech. Proto musí býti rychlejší než motorisovaná jednotka. Jinak by jednotka musla čekat, až se protiletadlová zbraň dostane do pozice.

Projíždění kolem proudu je těžko možné, na úzkých cestách nemožné. Proto musí tyto zbraně býti schopny pohybu napříč terénem.

Zajištění za pochodu vyžaduje velmi pohyblivé zbraně. Při zastávce může býti splněno zbraněmi vedenými na vozidlech jednotky.

Zajímavou protiletadlovou zbraň je americká baterie 4 kulometů. Ráž 127 mm. Baterie je na šestikolovém vozidle. Motor 94 koňské síly. Kulometry mohou býti namířeny společně nebo s různým náměrem a odměrem. Rychlost střelby 600 ran za minutu. Pro baterii tedy 2400. Ve zbraní tohoto druhu se najde vyřešení problému.

Květen-červen 1932.

Nový lehký tank T 1 E 4.

Váha $8\frac{1}{2}$ tuny, délka 4.57 m, šířka 2.03 m. Výška 1.98 m. Posádka 4 mužů.

Výzbroj poloautomatické dělo 37 cm a kulomet ve věži otáčivý o 360°. Ta je ve středu. Pancíř 15'85 mm na vertikálních plochách, 9'52 jinde, vyjma podlahu a střechu věže, 6'35.

150koňských sil. Maximální rychlost 23 mil/h.

Pěchota vždy vyžadovala, aby tanky měly stroj vzadu, řidiče vpředu (výhled, řidič zbaven horka, kouře neb ohně), což je zde provedeno. Řidič a velitel jsou vpředu.

Taktický výcvik v místnosti.

Autor použije k výcviku taktiky malých jednotek místo pískových stolů, jichž příprava je zdoluhavá, jednoduše kreslených a kolorovaných plánů. Různé tvary a řešení úloh znázorňoval figurkami. Plány sloužily i k výcviku ve čtení map s velmi uspokojivým výsledkem. Takový plastický stůl je hned připraven.

Červenec-srpen 1932.

Autor podotýká k předcházejícímu článku, že na pískovém stole znázornil všechny druhy cvičení. Byly znázorněny i drátěné překážky, zákopy, určen přepad a průchod drátěnými překážkami. K demonstrování zásad boje, k vyučování ve čtení map jsou plány kresleny barevnými tužkami na bílém balicím papíře (místo na černošedé tabuli) vhodné. Je proto dobré kombinovat oba způsoby.

Šéf pěchoty generál Fuqua charakterizuje pěchotu jako technickou zbraň. Dříve byla považována za nejjednodušší. Dnes obsahuje její výzbroj pušku, bodák, ruční puškový granát, tank, lehký a těžký kulomet, pistoli, pěchotní dělo, minomet dýmovničky.

Motorisované jednotky používají motorových vozidel jen k dopravě, mechanisované i k bojovým účelům. Pěchota má nyní 144 lehké tanky Renault, 10 těžkých Mark VIII. Nově organisovaná rota bude mít 1 četu s 5 lehkými tanky (rychlost zdvojená), druhou s jedním 15- a jedním 23tunovým tankem a 3 lehkými zkušebními tanky. Třetí četa s novými tanky Christie. Ten je dnes nejlepší na světě. Na kolech maximální rychlost 60—70 mil. na cestě, 40 mil. v obtížném terénu na pásu. Ze 7 vozů jsou 3 pro pěchotu, 4 pro mechanisované jezdeckto, které řeší svůj bojový vůz.

Autor článku o organisaci pěchoty přichází k závěru: Prapor musí být lehký a pohyblivý. Aby byl takový, má mít jen zbraně nesené mužstvem. Tak má palbu na krátké vzdálenosti. Palbu na delší vzdálenosti obstará plukovní sled s těžkými zbraněmi. Proto by zhruba organisace pluku měla být: Základní bojová palebná jednotka složená z lehkého kulometu, neseného 2 muži a nutný počet střelců. Z těchto jednotek by dále měla být organisována družstva, čety, roty, prapory. V celém praporu zbraně nesené mužstvem. Těžké zbraně (těžké kulomety, pěchotní děla) sloučené v roty u pluku.

(Příště dále.)

Bibliografie.

Spisy.

(Pokračování.)

Roothlisberger M.: Ansichten eines Bataillonskommandanten über die Bataillonsführung. Innsbruck 1932. (Allg. Schweiz. Militärzeitung.)

Rowecki, plk.: Działania wojenne i ćwiczenia broni połączonych w czasie zimy. Varšava 1932. Str. 80. Za 250 Zł.

Ustav. Japonskij ustav piechoty. Moskva 1932. (Gos. Izd.) Str. 112.

Uszakov N.: Taktika polskoj piechoty. Leningrad 1932. Str. 255.

Taranto Arturo, plk.: Il plotone di fanteria nel combattimento. Roma 1931. *Manualetti di tecnica...* fasc. II.

Taranto Arturo, col.: Le armi della fanteria. Roma 1932. *Manualetti...*, fasc. V.

Vallet Albert — Lemaire, kpt.: Questionnaire du gradé d'infanterie. Instruction théorique et formation des caporaux. Paris 1932. (Charles-Lavauzelle.)

Vaségue, Chef de bat.: Les petites unités d'infanterie du Maroc. Paris 1932. (Charles-Lavauzelle.) Str. 103.

(Příště dále.)

Kč.